

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre 1 „ 50 „
Egyes szám ára 4 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Ezen lap megjelenik hetenként kétszer: vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos 1 garmond szót vagy annak térfogatáért 4 frt. s minden egyszeri közlés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyilttér“ rovatban közlendő czikkek soronként 10 kr. díjért közöltnék.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓ-HIVATAL:

Kézdi-Vásárhelytt: Csik-Szeredában: Székely-Udvarhelytt:
Szabó Albert könyvnyomdájában. T. Nagy Imre szerkesztő lakásán. Dr. Kábdebó Ferenc szerkesztő lakásán.

A lap beltartalmát illető közlemények, valamint előfizetési pénzek, hirdetmények, nyiltterek stb. mindhárom szerkesztőségben és kiadóhivatalban elfogadtnak.

Felhívás előfizetésre

a „Székelyföld“ 1883. évi (második) folyamára.

A „Székelyföld“ című közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre 6 frt. — kr.
Fél évre 3 frt. — kr.
Negyed évre 1 frt. 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt. — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalba és pedig K.-Vásárhelyt a nyomdába, vagy Csik-Szeredába T. Nagy Imre, Székely-Udvarhelyre Dr. Kábdebó Ferenc szerkesztőkhöz küldendők, vidékről legzélszerűbben posta-utalvánnyal.

A „Székelyföld“ kiadó hivatala.

A miről első sorban a sajtó tehet.

II.

A mely társadalomban az irigység, egymás elleni törés, áskálódás ütött tanyát, az a társadalom egészséges társadalom nem lehet. A hol a becsületet a rágalmasz és becselenség sarába huzzza, a becsületes emberekkel összekeveri, érdemet és léhaságot egy mértékkel fizet s ezáltal a nemes ámbicziókat hadat üzen: ott a nemes ámbiczió a méltánytalanság fegyverei alatt hull el s

A „Székelyföld“ tárczaja.

A macska s a vén és ifju egér.

— Willamow. —

Szól a macska, nyájaskodván:
„Te kis állat, jer csak hozzám;
Te oly kedves kis bohó vagy
S szeretetemet hozzád oly nagy!
Jer ölembe, hadd csókollak!“

A vén egér czinczog, intve:
„Féléje ne közelíts te!“

A kis egér örömben
Mond: „Anyám, halld csak, mi szépen
S mily nyájasan szólít engem;
Hozzá menni nagy a kedvem.“

„Azt ne tedd“ — mond öreg anyja.
De cziczuzám csalogatja:
„Ha hozzám jössz, ime, látod,
Kapsz tőlem mézes kalácsot
S még sok egyéb édességet;
Csak ide kell jőnöd, érted.“

„Mit tegyek? — szól a kis állat —
Ugy szeretném a kalácsot!
Hadd betelni kívánságom!“
S az öreg: „Azt nem tanácslom.“

De erre a kis egérke:
„Végre is megyek; miért ne?
‘sz oly becsületes a képe!“

És a macska nyájás hangon:
„Jer kis bohó, jer, ha mondom.“

lészen helyette nyereségvágy, birvágy, élvezetvágy, anyagi törekvés anyagi eszközökkel, mint a hogy abban ma már benne vagyunk.

Hát a törvények? Mert hiszen valóban kérdéssé válik: miért hozatnak mai napság a törvények? Gúnytárgyaknak? Hát van minálunk törvénytisztelet annyi, mint egy mákszem? Törvényeink nem a tudatlanság gúnytárgyai mindenütt? Nem minden ember okosabb ma a kormánynál és van egy kormányintézkedés, mely ne íteltetnék el még a taligások által is? És talán azért, mert rossz? Olyan, mint a milyent ember képes csinálni és milyent más kormányok csináltak, csinálnak és csinálni fognak a kor és körülmények haladása szerint.

Hja, de hát lapjaink itt meg már nem ismernek határt; nem tudják, hogy és mennyire lehet menni és hogy a közönség nem szakavatott bíró, mely aztán helyes ítéletet állapít meg sajtó és törvényhozó közt, de mert csak a sajtót hallja, a törvényeket elítéli. Hiába aztán a jó tanács, mint a milyet például az „Egyetértés“ is hallat, mikor a gyarmathai gyilkosság felett elmélkedvén, így szól:

„Minden állampolgárnak van arra joga, hogy tisztában legyen egyrészt a maga jogai, másrészt a maga kötelességei felől. Egy jogállamnak ez a legelső alapfeltétele. E nélkül a tudat nélkül maga a jogérvényesítés is nem jöve-

zet s a kötelesség-telejesítés egyszerű kényszerszolgálat. S ha ez még más alkotmányforma mellett is így van, kétszeresen így van az önkormányzattal bíró államokban. Az állampolgárnak teljes tudatával kell birni azon jogoknak, melyeket ő a választói urnánál gyakorol; tudnia és éreznie kell, hogy mint az állam egyik tagja, micsoda előnyökben részesül, micsoda védelemre számolhat, mert e nélkül nem szeretheti az államot, nem lelkesedhetik érte, nem lehet kész esetleg áldozatokat is hozni annak javára. Viszont kötelességei felől is kell, hogy tisztában legyen. Csak így lehet az a meggyőződése, hogy nem igazságtalanság történik rajta, mikor azok teljesítésére szorítottatik; csak így nem tulajdoníthatja pusztá erőszaknak mind azt, a mit az állam tőle követel.“

Arany szavak! És adja az ég, hogy soha, de egy lap se feledkezzék meg ezen arany tanácsokról, hogy a pártoskodás szenvedélye soha egy lapot se ragadjon, hogy azt, a mi egy állampolgárra nézve „kötelesség“, azt ne az állam „pusztá erőszakoskodásának tulajdonítsa“. Adja Isten, hogy azokat az „előnyöket és védelmeket“, a mely előnyöket és védelmekben az állam részéről minden egyes állampolgár részesül, pártkülönbség nélkül igyekezzenek megismertetni a lapok, hogy az az áldozat, melyet a

polgárok az állam javára hoznak, nem embernyzás, hanem a polgárok előnyének és védelmének előteremtésére szükséges. Ismertesse meg a sajtó a polgár kötelességeit az állam iránt és az állam kötelességeit a polgár iránt úgy, a mint azt a társadalom igényei követelik. Ismertesse meg a törvények czélját tisztán, nemesen és hazafiasan. Terepítse meg az állameszme iránt a már kiháló félben levő lelkesedést újra. Magyarázza meg az áldozatkészség nélkül nem képzelhető hazaszeretetet úgy, a mint azt mindenkinek tudnia kell. Keltse föl a kihálósnak induló lelkesedést az ország és az otthon iránt, a tiszteletet a törvények iránt, a közbecsülést az érdem iránt, az elismerést a nemes törekvések iránt. Szűnjék meg táplálni az irigységet, példát mutatni a rágalmaszban és becselésben. Szűnjék meg részrehajlást tanusítani ott, a hol nem pártról és nem politikai kérdéstről, hanem erkölcsi kérdéstről van szó; küszöbölje ki a pártoskodást a becsület és az igazságszolgáltatás templomából. Érvéljen és ne személyeskedjék. Szeresse nemzetét igazán és ne tartsa feladatának a nemzet tagjai közt a gyűlölet-szítást sat. sat. Szóval tartsa meg azt szigorúan, a mit neki a becsület, a hazafiság és humanitás szent törvényei, a lélek mélyén s a szent középön lakó tiszta érzelmek tanácsolnak s akkor ez a korholt társadalom, melyet a sajtó és a pártoskodás rongált meg, fel fog

Jajveszékél az egérke:

„Jer anyám, jer segítségre!
Rusnya körmök közé estem;
Fojtogat már, el kell vesznem!“

„Nem megmondtam, szerencsétlen!
Késő kiabálnod már most.
Így jár, a ki idejében
Nem fogad el jó tanácsot.“

Bálinth Gyula.*

Miből teremnek a virágok?

írta: Scarron.

Volt a mi jóemlékezetű Tóth Edénnek egy érdekes darabja, a mit meg nem irt. A kereskedői életből szedte össze bele az anyagot, azaz a saját életéből. Mert mint tudjuk, Tóth Ede is kereskedő volt, még pedig nemcsak Posner Károlynál inaskodott, hanem mielőtt oda került volna, már megkóstolta az ingyen szentjánoskenyeret Rimaszombatban, bizonyos Dörgő János urannál, a ki, ha megél [t. i. ha Tóth Ede él meg] ma már bizonyosan hőse lenne egy maradandó becsü színűnek.

Igy azonban csak egyszerű füszerke-

* Örvendünk, hogy Csikországnak szülőtte nem feledkezett meg szülőföldéről s becses közleményeivel lapunkat is szives volt felkeresni. Irodalmilag ismert nevét hadd ismerjék itthon is. Szerk.

reskedő maradt, a népszínház deszkái helyett — odahaza Rimaszombatban. Isten nyugasztalja meg, ha azóta már elhalt volna, — bizony hajszál hja, hogy nem örökké elevenné lett ő kigyelme.

Derék magyar ember volt és „fekete báránynak“ hivatta magát; pedig nem volt egyéb fekete se a lelken, se a karakterében, se a boltjában, tán csak a medvecukor — mert a pörkölt kávé még barna számba megy a színek között.

Hanem egy makula még is akadt ő rajta s ez a makula szórta el a virágmagokat, a miket a jeles költő, akkor még az Edus inas, nagy előszeretettel felszedeggett s épen örölgötte már a lelkében évek mulva, — mikor a halál azt mondta, hogy a Dörgő János uram megírására már nincsen idő. Mert magunk közt legyen mondva, szörnyű mérges lehet a halál, hogy míg ő abban fárad a kaszájával, hogy az embereket pusztítsa, addig valaki neki áll egy kis pipogya pennával s csak úgy önti az eleven embereket.

Igy nem lett, mondom, Dörgő János uramból semmi, — de a viselt dolgait elbeszélte nekem Tóth Ede s most már csak az ő külön benyomásai veszték el, de a tárgyak nem. — Igaz, hogy azok értek többet!

A kereskedői nagyozolást s a kereskedői élet humorát, komikumát akarta szín-

padra vinni. Egy bohókás felvonást meg is irt már, melyben szembe állítja a „fekete bárány“ tulajdonosát a „fekete macska“ tulajdonosával, mint riválissal a másik utcasarkon. Kár, hogy e töredéket nem vették be az összes művei közé.

A mennyire egyszeri felolvasás után emlékszem, a fekete báránynak gyönyörű kis lányuk van, Erzsike. Aranyos név, mert úgy látszott, ennek a ragyogó szeme volt az első láng, a mely rügyet fakasztott az Edus inas szívében. Az Erzsikét feleségül kéri a fekete macskáék Feri segédje, a legelső segéd a füszerkereskedésben.

A furfangos fekete bárány azt mondja először, hogy nem adja oda, hanem aztán eszébe jut valami.

— Tudja mit barátom, magáé a leány, ha megfélel annak, a mit én kívánok.

— Akár a pokolba is elmegyek, ha a mennyországba azou keresztül visz az utam. Így szól az első segéd, a ki románokat olvasott ember volt, a mint az ebből a feleletből is kitetszik.

Mire eképfel a „Fekete bárány“:
— Nagyobb dolgot kívánok én ennél magától. Menjen vissza a principális boltjába, végezze dolgait a vevőkkel, hanem három napig nem szabad egyebet mondania, csak igazat.

Jól van, — a kereskedő segéd haza-

éledni újra s azok a társadalmi erkölcsök, melyek tiszteletéről első sorban a sajtó feledkezett meg, virágozni fognak újra. Amde a míg a visszavonásban, rágalmazásban, törvénytisztelenségben, méltánytalan cselekedetekben s mindig és mindenütt, törvényteremben, iskolában és templomban a pártoskodással a sajtó fog elől járni, mindig pártszempontból fog itélteni és pártnézetből cselekedni: addig sem az erkölcsök javulását, sem a nemesebb gondolkodás terfoglalását nem várhatjuk, hanem a mint hazánk és nemzetünk alatt ez erkölcs alapot a pártoskodás fogja vajúni, azonképen fogunk süllyedni tovább és tovább.

Majláth György.

Borzasztó gyilkosság hírének hozta meg a táviró. Majláth György országbíró, a felsőház elnökét, csütörtökre viradólag meggyilkolták. Majláth meggyilkoltatásáról a kolozsvári »Magyar Polgár« következő táviratokat közli:

Budapest, márc. 29. Majláth meggyilkolását leirhatlan izgatottságot kelt. Majláth Budán lakott a disztéren. A gyilkosok legalább hárman lehettek s a gyilkosságot éjjel 1—2 óra között vihették véghez. Este bezáratták magukat az országbíró lakásába s akkor törték Majláthra, mikor lefeküdni készült s már le volt vetkőzve. Az inglen, gatyában levő országbírónak összekötötték kezét, lábát, száját betömtek törülközővel (e közben kitörték fogát) s egy ezukorsüveg-sinorral megfojtották. A gyilkosok az Albrecht-utrá nyíló ablakon kötélhágcsón menekültek.

Nem tudni, hogy raboltak-e? A wertheim-székény kulcsa eltűnt; Majláth órája és pénztárczája hiányzik. Arról is beszélnek, hogy a szörnyű gyilkosság boszu műve volt. A gyilkosok menekülés előtt megmossák kezeiket. A szobában véryomok is vannak és találtak egy véres keztyűt s éles tört. Majláth hulláján több ütés is van és nyelve hiányzik.

Az izgalom fővárosszerte óriási. Majláth huszárja Berecz Sándor elfogattott.

Csikmegye törvényhatósági bizottsága közgyűléséről.

Március 29.

A közgyűlés rendkívüli levén, a tagok kevés számban jelentek meg s a tárgyszo-

ment árulni s mindig igazat beszélt három napig.

Hát mi történt? Az emberek eljöttek finom jamaikai rumot venni, mire azt mondta az öreg segéd: „A mi rumunk se nem finom, se nem jamaikai.“ Ha mokka kávért kértek: — „Ez csak cikória és fügekávé, jó uram!“

S így lön, hogy három nap alatt mind elhagyták a vevők a fekete macskát s mind átpártoltak a báránnyhoz.

Nem tudom, megtörtént-e ez a tréfa valamikor s még kevésbé tudhatom, Dörgő János uram cselekedte volna-e meg, hanem annyi bizonyos, hogy az ő nyakába készült szakadni.

Azonban a mi egyebet elmondok a nemzetes urról, arra már a kezem írását adom. Mert a közvetlenség melege volt rajta, mikor a szegény Tóth Fide elbeszélte.

Dörgő uram nemcsak a földiekkel, mint vevőkkel állt folytonos nyájaskodásban, mely főleg a kézdörzsölgetésben nyilvánult, hanem a kegyes égiek iránt is folyton jó modort tanusított. Minden reggel hangosan mondta el a miatyánkot a héringes hordó oldalán.

„Légyen meg a te akaratom — könyörög mély áhitattal — miképen mennyben, azonképen a földön is... (Te Edus öntöttél-e téglaport a paprikába?) és add meg mindennapi kenyérünket. (Igaz, hát timsót tettél-e a kenyérbe?)“

rozat- és a rendkívüliséghez mérten rövid volt, úgy, hogy a délelőtt 10 órakor kezdődött gyűlésnek még 12 óra előtt vége lett.

Mikó Bálint főispán a gyűlésbe való megjelenésre Tankó Ferencz elnöksége alatt kiküldött bizottság által felkérve, megjelent a gyűlésben s megnyitotta beszédében a tárgysorozat egyes fontos tételeire hivatkozással a gyűlést megnyitotta s egyuttal bejelentette a közgyűlésnek, hogy három közigazgatási gyűlést tartanak Dr. Madár Imre, Szántó József és Dániel József személyében kinevezett. Ezután olvastatott az állandó választmány által elfogadott azon intézkedéséről szóló jelentése alispánnak, hogy a három közigazgatási gyűlést közül egyiket a központi közigazgatáshoz, másikat a csikszépvízi szolgabíróshoz, harmadikat pedig a gyergyószentmiklósi szolgabíróshoz küldött ideiglenes szolgálatra, megjegyezve egyuttal, hogy a gyergyószentmiklósi szolgabíróstól a tölgyesiből oda rendelve volt irnok vissza helyezettett Tölgyesbe a szolgabíróshoz. Császár József szót emelt a gyergyószentmiklósi szolgabírósnál eddig alkalmazásban volt irnoknak ott meghagyása érdekében. A gyűlés azonban elfogadta az állandó választmány véleményét.

Ezután olvastatott a Moldva-Olahország feljeli határon a keleti marhavésznék hozzáknak való behurcolása ellen fölművelési miniszter urnak a megye közönségével egyetértőleg tett intézkedéséről s annak a megye közönsége által minél előbb leendő életbeléptetéséről szóló megállapodás iránti véleménye az állandó választmányak; mely szerint megyénk határainak A. vonalán 20 katonai őrség állíttatnék fel, hova az őrséget teljesítő legénység a honvédelmi miniszterium intézkedése folytán küldetnék, úgy, hogy minden őrség egy altiszt és kilencz legényből állana. Az állandó választmány azon véleményét fogadta el, hogy a husz őrház két-két szobából állván, azon községek által építtessék fel, melyeknek határain létesítendők, továbbá, hogy az őrházakban a szükséges deszka fekvőhelyeket, fegyver- és ruhafogasokat szintén az építendő községek állítsák be, egyéb szükséges felszereléseket pedig, valamint az azután kívántató fenntartást a földművelési miniszterium hordozza. Ezen kívül, miután az ügy felette sürgős, s miután az őrházak építésére szükséges tervek már készen vannak, utasítsassék az alispán, hogy az érdekelt községek által az építkezést még április havában végeztessék be. Az állandó választmány véleményét a közgyűlés teljertalmulag elfogadta.

Következett a jövedelemadó-felzáró bizottságba a törvényhatóság által két rendes és két póttag választása. Megválasztottak: Fodor Ignác és Bartalis Ignác rendes, Ferenczi István és Györfi Ignác póttagoknak.

Olvastatott az állandó választmányak a közutak munkálatainak felülvizsgálása és jókarban tartása iránti véleménye, mely szerint a közigazgatási bizottság tagjai nem levén hajlandók a felülvizsgálásra több kilométer utat napi díj és fuvarbér nélkül meg-

S ilyen formán ment az egészen az „Amen“-ig.

Az Edus fiun kívül még egy inas volt a „bárányban“, és három segéd, a kiket nagy kordában tartott a nemzetes ur, s mikor elment hazulról, egyedül, vagy a feleségével, rendszeren megállt az ajtóban s így szólt:

— Mindjárt jövök!

S homloka valamennyi ráncza gyűlést tartott a szemöldjei fölött.

S ezt mondta még akkor is, ha két hétre utazott el valahova: „Ebben a nyomban itt leszek, gyerekek! Addig is öntettek egy kis spirituszt a malagára.“

Persze, hogy a fekete bárány személyzete aztán minden ajtónyitáskor őt várta — s nem mert beleereszkedni a „szabadabb életbe.“

De e mellett a magyaros furfang mellett talpig becsületes ember volt az öreg; a mi kis nagyozolás volt benne, azt a görögsködés plantálta a vérebe.

Mindent nagyított, mert megszokta a bolti árucikkiken s inuen átvitte az életbe is. A familiája is úgy nagyozott — mikép ő a familiájával. Selyemben járatta leányait, feleségét s nagyságosnak hívatta a cselédekkel. Hogy a származás is meg legyen, kikomponálta, hogy a mesés madagaskari királynak, Benyovszkynak valamiképpen rokona — s ehhez aztán olyan makacsul ragaszkodott, mint az előkelő vignette-ek-

teni, s miután az önkéntes közmunkaváltásból idáig majdnem semmi díj nem folyt be s így nincs is semmi alap, melyből a fenn érintett uti- és napi díjak fizethetők lennének s miután arra sincs alap, hogy a közutakon netán hirtelen elromlott műszaki tárgyak azonnal helyreállíthatók legyenek, utasítandó volna megyei alispán, hogy szabályzatot dolgozzon ki a közmunkaváltásnak kényszer útján leendő behozatalairánt.

E tárgyban több rendbeli felszólalás történt. Császár József ellenzi a közmunkaváltásnak kényszer útján leendő behozatalát s azért kihagyatni kéri a szövegből az alispánnak e tárgyban szóló utasítást. Fodor Ignác ugyanily értelemben nyilatkozik. Becze Antal és Madár Imre védelmezik az állandó választmány véleményét, mire elnök főispán a kérdést szavazás alá bocsátván, a többség Császár József véleményét emeli határozottá s így kihagyatott az állandó választmány által véleményezett azon tétel, mely az alispánt a közmunkaváltásnak kényszer útján leendő érvényesítése iránt szabályzat kidolgozására utasítaná.

Ezután Madár Imre főjegyzőnek az állandó választmány által a csikszéredai szövőiskola zárviszáira s a jövő tanév megnyitására vonatkozó előterjesztési fogadtattak el, mely szerint az idei vizsgák ápril folytán tartatnak meg, a jövő tanfolyam pedig 8 firtos ösztöndíjjakkal szeptemberben veszi kezdetét. A szövőtanfolyamra az őszön felvett leányok most, mint tanfolyamot végeztek, hazabocsátatnak s a szorgalmasabbak ingyen szövőszékkel látatnak el, mi iránt a földművelési miniszteriumhoz felirat fog küldetni. A szövőműhelybenidáig készült szőttések a földművelési miniszteriumnak bemutatván, eladatnak s a jövő évre szükséges szövőanyagok szereztetnek be újra a bejött árból.

Végül bejelentett özv. Mészáros Károlyné kérvénye, melyben a megyei takarékpénztárból 500 firt kölcsönt kér. A kölcsön, a megfelelő ingatlan biztosíték kimutatása feltétele mellett, kiadatni határozatott.

A jegyzőkönyv felolvasottnak tekintvén, hitelesítették. Miután a gyűlés véget ért.

Elnöki megnyitó.

(melylyel Becze Antal egyes. elnök a csikmegyei gazdasági egyesületnek f. évi márc. 27-én tartott közgyűlését megnyitotta.)

Tisztelt közgyűlés!

Egyetünk mai nap tartja első rendes közgyűlést, s én csak szerencsét kívánhatok Csikmegyének azon erős erkölcsi és anyagi támogatásért, mely a keblében alakult egylet mellett e rövid idő alatt nyilvánult. Igen, tekintetes közgyűlés! mert én bármelyik perczben büszkén sorolhatom fel a megye jobbainak neveit, kik mindannyian zsenge egyetünk mellé tömörültek; büszkén hivatkozhatom a községekre, mert

hez a boros palaczkokon, melyekben lőrért árult.

Csacska volt és szapora beszédű, mindenről informáltatta magát és mindenben informált, csak a fivéreiről szeretett hallgatni.

S ha még is kérdezte néha egy-egy ismerős, hogy hol lakik most a bátyja Dörgő Mihály?

— A Mihály? — mondá. — A Mihály tengerész — Szegeden.

— Hát a Károly?

— Károly? A Károly kerekas — paszszióból.

Kicsinyelte őket, hát megnagyította egy kicsit, mint a hogy megnagyított mindent.

S ez az erőszakolt nagyítás úgy vette ki magát, úgy lebegett mindenben, mint egy növekvő felhő, mely elfogja az igazi napfényt s árnyékot von mindenre, de mindenre, a szép Erzsike arczára, a festett fekete báránnyra a külső ajtón, ráül a héringes hordóra bent s ott jár a háta mögött magának Dörgő János uramnak is.

Ebben a nagyozolásban, mely nem ritka a kereskedő világban, találta fel a kis Tóth Ede azon virágmagokat, a melyekből egy vigjátékot akart növeszteni.

En úgy tálaltam, hogy ez a tárgy alkalmas szövőszéke a szomorujátékoknak is.

„Pesti Hirlap.“

ezek, felfogva az egyesület messze kiható horderejét, nem késték legnagyobb részben mint alapítók, mellé sorakozni, s így mindkét rendbeliek már eleve oly alapot létesítettek, hogy az egyletnek e tekintetben jövője, ha nem valami fényesen is, de mindenesetre a fenntarthatásban biztosítva van. És büszkén hivatkozhatom az egylet erkölcsi erejére is, mert azon szakkérfiak nevei, kik első sorban buzgólkodtak a létesítés mellett, ha nem európai híreik is, minden esetre teljes megnyugvást nyújtanak arra nézve, hogy magánkörökben szerzett tapasztalataik oly biztos adatok, melyek már a kísérleteket kiállították, s mint ilyenek, a gyakorlati élet folytonosságába bátran felvehető. Szerénytelenséget nem vélek elkövetni, ha rámutatva a mult évi októberi kiállításra, azt mondom, hogy a Márton Ferencz és Orel Máté urak gyümölcs-csoportjai, hideg éghajlatunk mellett, hazánk bármelyik vidéki kiállításának díszére váltak volna, ha azt mondom, hogy Bodó Alajos, Balás Antal konyha-kertészeti productumainak csiki termelése könnyen kétségbe vonható lett volna, összehasonlítva a melegebb vidéki hasonló természetmennyekkel, s azt mondom, hogy Székely Endre, Csörgő Venczel, Nagy József, Madár Imre, a két gazdasági iskola, és e téren ismét Márton Ferencz és Orel Máté urak gazdasági magkiállításai hazánk bármelyik vidéke által szépségben és sulyban felül nem haladhatnának.

És maga földművelésügyi miniszter ur ö exja is elismerte egyetünk életrevalóságát részint abban, hogy a kiállítás sikerét igen szép összeggel előmozdította, részint abban, hogy gépek beszerzésére ismét anyagi segélyt járult, részint pedig abban, hogy többféle vető magvakat és pityókafajokat küldött természetési kísérletül, s csekély belátásom szerint egyetünk működésében ez a legfontosabb mozzanat. Ugyanis e kísérletül küldött háromféle tavaszbuza és egyféle árpa terméséből többen állítván ki, a lemérések alkalmával abban a kellemes meglepetésben részesültünk, hogy e nembeli ősi gabnafajaink átlag sulyban jóval felülmúlták a kísérletieket, s ha ki is kell emelnem ama ritka tüneményt, mely balánbányai Veress Zsigmond 83 klgrmos tavaszbuzájánál nyilvánult, a Márton Ferencz, Orel Máté, Gondos Antal, Nagy József, Nagy Dénes, Császár Károly s több mások 82 klgramos buzái a mellett tanuskodnak, hogy egy általános versenynél az ősi faj maradna győztes. Így áll az árpával is; most Kovács Gergely, Nagy József és Márton Ferencz honi árpái a Madár Imre urét, mely a kísérletiek között egyedül sikerült, sulyban mégis felülmúlták, miért is biztos kilátásunk lehet arra nézve, hogy ha nem is rohamosan, egyetünk működése mindenesetre oda vezet, miszerint a nagyobb mértékben előállítható gazdasági magvaink vetőmagként keresetnek s így a rendes piaci árnál magasabban fizettetnek.

Hasonló örvendetes előhaladás tapasztalható az állattenyésztés terén is, és itt már földművelés-, ipar- és kereskedelmügyi miniszter uré az elért és elérendő siker dicsősége, mert tőle jött az első buzdítás, ő adta a már több év óta érvényben lévő állattenyésztési szabályrendelet létesítéséhez az első figyelmeztetést, ő ajánlotta fel a tenyészállatok bevásárlásához segélyt, ő ígérte a sikerültek megvásárlását és mi is, felfogva az intézmény fontosságát, úgy igyekeztünk azt elfogadni, hogy ma már a 150 firt egy sikerült bikaborjuért nem magas ár, s előttünk ígértetett a kiállítás alkalmával két iteni eredetű tehénért 300 firt, mi kétségtelen bizonyítéka annak, hogy e téren a fejlődés megindult és egyetünk közreműködésével az évről-évre fokozódik.

Mindezeket, tisztelt közgyűlés, korántsem dicsekvés, hanem az egylet sikeres működésének tudata mondatja velem, s bár az eredmény elérésében én vagyok a legkiseb tényező, mégis büszke vagyok egy ily törekvő egyletnek tagja lehetni; elszomorít egyedül az, hogy közelebből öpen azon oldalról hallottam a tudás fejlesztését

Mindenféle.

— Csikmezei főispánja közigazgatási gyakornokul Dr. Madár Imrét, László Józsefet és Dániel Józsefet nevezte ki. Madár Imre a központba, Szántó József a győ-szentmiklósi, Dániel pedig a csik-szépvízi szolgabírószághoz osztattak be szolgálatra. Két gyakornoki hely még betöltetlen. Ennyi a való. Egy másik jámbor székely újság által ez ügyben kétszer is hozott közlemény mind a ketteje fillontés tehát, vagy éhletlen ferdités.

csak nézd meg, öcsém, az igazán valami; milyen csinos székely menyecskek lesznek, milyen leányok, mint a rózsá, aztán tánc-közben nagyszerű rimelések folynak. "7 óra-kor indultam el a mulatságra, de már a bál-i közönség be volt gyűlve; megjelenésem egyelőre feltűnő volt, egy pár adóhátrálé-kost nem kis zavarba hozott, (a falusi em-ber minden kabátos emberben adóvégre-hajtott keres) hanem miután megtudták el-járásomat s rám ismertek, helytt állottak az aktiák.

Bizony az öreg ur, ki informált volt, sok igazat mondott. Láttam én székely me-nyecskek a megye szélteben-hosszában, de teljes diszben ez ideig nem; aztán gyertya-világításnál a székely menyecske sem úgy akárhogy néz ki.

Nagyon bántam, hogy a divatnak és luxusnak az egyszerű székely nem hódol, legkevésbé sem, különösen a férfiak.

A székely leánynak az egyszerű, de szép házi szőttből készült „Finum Rózi szoknya“ jobban áll, mint a világ összes bares, carton s nem tudom, még mi a csodá-ból készített fodros, tunikás szoknya. A szabás és kelme egy minta szerinti, leg-fennebb csak a színekben van némi eltérés, a mennyiben ki szőke, ki barna. Min-den menyecske a fején csinált virág van; az idősebb asszonyok tarajos főkötő-ben, de szintén virágosan jelennek meg, s különösen a piros és más kirívóbb színű csinált virágok az idő nyomait oly szépen elmoszák, hogy egyelőre mind 3-4 éves menyecskeknél gondolja az ember. A fiatal leányok élő virágot tesznek a hajukba s hosszú leelőg szalagot. Az egész toilette egyszerű, de csinos. Aztán az egyszerű szé-kely nem nagy dolgot csinál a felléptetés-ből, vagy plane nem is tud semmit róla; elviszik a tánczba a familia apraját-nagyját, hogy lássanak, halljanak és tanuljanak.

Egy-egy öregebb székely, lelkesülvén a fiatalságon, a bajszán egyet-kettőt pöd-ritve, egyengeti lábait, s mivel még nem áll a kedély azon fokán, hogy beleleegyed-jék a tánczba, előcsip egy kis székelyt s ha öregezen is, megmutatja a táncz módját; erre aztán előugrik egyik komám asszony s komám uramat elviszi, mert „látom, hogy kievánja a tánczot“. Komám uram pedig, ha még egyszer oly idős is, restelné, hogy öt komám asszony forgassa meg, és ha már ennyire belement az öreg a kredóba, hát ki kell, hogy tegyen magáért. Komám uram első sorban is úgy megszorítja komám asszonyt, hogy komám asszony elvihantja magát s teljes önérzettel rákiált a mozi-kásra:

„Huzd rá cigány, ne síjess,
Lassu nótát billegtes!“

Erre az ifjuság egészen neki lelkesed-ik, minden kézben lobog egy fehér vagy piros kendő, a hegedűn egy jár a vonó, mint a villám. Egyszerre aztán elkiáltja magát egyik rendező: „Szót a táncz-nak, legények!“ Erre aztán megindul a sok czifra rigmus.

Feljegyeztem egy néhányat ezek kö-züli, melyeket elég jóknak találtam, hogy a vad rózsák között helyet foglaljanak.

1. Se nem kicsi, se nem nagy,
Éppég hozzám való vagy!
2. Nekem anyám azt mongya:
Ne meny fiam a tánczba.
Vajon azt ő mért mongya?
Tám azt bizony sajnálja.
Odd bizony hád sajnálja,
Csak a rózsám ne bánynya.
3. Két szem buza, két szem roza,
Felöntöttem, járja most.
4. Kalapomba bokréta,
Szókjél rózsám kopóra.
5. Káposztalé, agyleves,
A legény csak most heves.
6. Huzd rá cigány, fizetem,
A rózsámat szoktetem.
7. Ide kerisd magodat,
Ha más vette hasznodat.
8. Hej csizmacska, csizmacska,
Most akadál te lábba.
9. Az én csizmam karmazsin;
Ha megnézem, talpa sincs.

Ezeket kívül még egy egész tucat rigmust jegyeztem fel, melyekben azonban oly merészen szárnyal a felhevült legények fantáziája, hogy azokat nyilvánosságra hozni nem lehet.

a— a—

— A csikmezei gazdasági egyesület ré-szére a földművelési miniszterium 2 méter-mázsza chevalier árpát, 2 mm. champion-, 1 mm. kék-rózsá-, 1 mm. császár- és 1 mm. korai Vermont-féle burgonyát, továbbá 1 tonna (85 kgr.) rigai lenmagot és 1 mm. champlaine tavaszbuza vetőmagot engedé-lyezett. A vetőmagvak már utban vannak.

— A k.-vásárhelyi jótékony nőegyesület, mely, a hol jótékonyág gyakorlásáról le-hetett szó, áldozatkészségét minden alka-lommal bebizonyította, f. évi márcz. 27-én a bukóvínai székely testvérek uti költségei javára társas-estélyt rende-zett. Közönség elég szép számmal volt s a nőegylet az erkölcsi és anyagi sikerrel egy-formán meg lehet elégedve. A régi egyse-rűség, kedélyesség, háziasság teljes mér-tékben megvolt, a közönség nagyon jól találta magát s a körülmények előidézé-sében kiváló érdeme van a két kedves, tapin-tatos rendezőnek: Welreiter Györgyné és Fejér Ilon urhölgyeknek, kik ép oly er-nyedetlen buzgalmat fejtettek ki az estély rendezése körül, mint a mily lekötözö nyájassággal teljesítik a háziasszonyi tisz-tet. Az estélyt a k.-vásárhelyi zenekar nyi-totta meg, egy nyitányt meglehetősen szabá-tossággal játszván el. Felolvasást Vajna Ká-rolly tartott. Szavaleletet kettőt hallottunk. Perényi Julia k. a. a Brassómezejébe kine-vett s jelenleg 6 heti gyakorlati tanfolya-mon övodánkban időző övönök egyike, sza-valta Aranynak „Emlény“ ezimű gyönyörű költeményét. A szép ifju alak, a csengő szép hang, a finom diszkrét előadás igen kel-lemes benyomást gyakoroltak a közönségre. A fellelkészült közönség zajos tapsokkal és kihívással jutalmazta, a rendezőség pedig egy csinos csokorral tisztelte meg a kedves műkedvelőt. Fejér Bogdán ur szavaleletét a közönség szintén tapsokkal fogadta. Az anyagi sikert elég szépen tünteti fel a be-vétel, mely a felülfizetésekkel együtt 65 frt 16 krt tett. Ohajtjuk, hogy a jótékony nő-egyesület sok ily élvezetes estét szerez-essen közönségünknek.

— A k.-vásárhelyi közművelődési egyesület zeneszakosztálya rövid idő alatt zeneestélyt rendez. Célul volt kitűzve, hogy még ko-rábban megtartsa ez estélyét, hanem an-nak kivételében akadályozta egyfelől azon körülmény, hogy a nőegyesületi filléresté-lyek igen kitűnően sikerülvén, nem volt ki-látás arra, hogy ez estély sikerüljön; de másfelől, minthogy a zeneszakosztály több fillérestélyen közreműködött, a tanulásban is akadályozva volt. Mindenesetre idején van utána látni a dolognak, mert a mint egyik s.-szentgyörgyi lapból olvastuk, egy szintársunkba oda már megérkezett s az ut városunkba a színészeknek rendszeren Szt.-györgyön át vezet.

— Csik-Szépvízen második olvasókör alakult közelebből s működését ápril 1-én kezdi meg. Nem képzeljük, mi indokolhatja, hogy Szépvízen egy erőteljes olvasókör he-lyett két hasonló irányú egyesület léte-süljön, hogy így szépen mind a kettő egy-más megbuktatására törekedjék. Ha mind a kettő fennállhatna és virágozhatnék, örömmel üdvözlőnk mind a kettőt.

— Társas estély. A kézdivásárhelyi olvasó-egylet az eddigiektől teljesen külön-böző társas estélyt rendez f. hó 7-én az olvasó-egylet helyiségében. A cél egyedül az, hogy az egylet tagjait egy komplet társ-sasággá alakítsuk, melyben érdekesebbél érdekesebb tárgyak megvitatassanak, a helyi bajaink, közsükségeink orvoslá-sára vonatkozó eszmék kieserültsenek. Közvacsora nem lesz, hanem a helyi ven-déglősné urasszony meg van bízva, hogy étlapok szerint nála ételek, italok és tész-ták kaphatók legyenek. Így a szellemiek mellett az anyagiakról is gondoskodva van és senki sem lesz a túlságos költségekkel terhelve. Belépti díj semmi. Társas játé-kokról s más szórakozásokról gondoskodva leendő. Az estélyen nők és férfiak részt ve-hetnek. — Szíves tisztelettel kérjük egy-letünk tagjait és barátait, hogy az együtt-lét örömeinek élvezetése végett minél számosabban megjelenjen sziveskedjenek. A rendező bizottság.

— Kézdi-Vásárhelyre a napokban több golya érkezett. A temető alatt ütöttek tanáyt. Összebujtak s már mozdulni sem tudnak a nagy hideg miatt. Valószínűleg ott lelik halálukat a tavasz hínökei.

— Miklósi Dénes csikszentmártoni la-kos eszelőt 10 nappal részeg állapotában összeszólalkozott egy másik részeg társá-val, ki neki akkor a fejét dulakodás közben bezúzta. A kapott sebek következtében meghalt.

Levelezés.

Kovácsna, 1883. márcz. 20.

Tek. szerkesztő ur!

Becses engedelmevel referálok egy egyszerű székely bárlól; a népelet egyes mozzanatairól is egy parányi nem árt. B. falván voltam a farsang tartama alatt egy pár napra. Alkalmam volt ekkor látni két ügyes székely legényt. Kihúzták volt ma-gukat ünnepélyesen s egyelőre azt véltem, hogy mindkettő völegény.

Egy magában csendes pipászó mellett gondolkozó székely atyafitól kipuhaltam, hogy azok bizony nem völegények, hanem a falu első legényei: tánczrendezők. No — gondolám — már ha a székely lakodalmat nem láthatok is, meglátom ezt az eredeti, valóságos székely bált. Már a tanulói élet-ben sok anekdotaszerű dolgot hallottam a székely mulatságokról, s mivel magam is székely vagyok, szinte resteltem, ha valaki s különösen nem-székely, a társalgás fona-lát a székelyek viselt dolgaira vitte, mert biz' azokból, tisztán megvallva, édes keve-set tudtam.

Az estélyre nem voltam hivatalos, mert hiszen velők nem egy kategoriába tartozó emberek őlk sem hívnak meg, velők szemben pedig toladokóan fellépni nem valami ész-szerű dolog. Tehát más mód nem volt, tud-tára adtam egy legénynek, hogy ohajtanám meglátni a tánczot és tudakozódtam utána, vajjon nem vennék-e rossz néven, ha eset-leg megnézném. Nemsokára eljött a két vö-legény, akarom mondani, tánczrendező, s egész illedelemmel tudomásomra hozták, hogy az estéli mulatságra „szüvesen“ lát-nak. A meghívás megtörténvén, csak azon töprekedtem, vajjon az uri körökben nem fog-e nagy sensatiót kelteni ez a dolog; hanem egy idős urambátyamtól kaptam kellő felvilágosítást erre vonatkozólag is. Maga az öreg is kapacitált, hogy „biz' azt

Hirdetmény.

A kézdívasárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről ezenel közhírré tétetik, miszerint berezcki Szabó József s neje szül. Pötyö Anna és Moldovában lakó Szabó Ignác nőtlen nagykoru nevén levő eltévedt berezcki 261. számú telekkönyvre vonatkozólag a kebli telekkönyvi iroda által ezen szám alá beterveztett telekkönyvi tervezet a kézdívasárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság által megvizsgáltván, elfogadtatik és jóváhagyatik.

Miről a szükséges hirdetmény kibocsátatik s arról összes érdekeltek azon figyelmeztetéssel értesítettek, miszerint ezen végzés kiadásától számítandó 60 nap alatt, vagy is 1883. évi május hó 28-ig bezárólag lejárató határidő alatt a telekkönyvi tervezetre vonatkozó észrevételeiket, vagy kifogásaikat a kebli telekkönyvi iroda vezetésével megbízott Szojtyori József telekkönyvvezető ur által vezetendő jegyzőkönyvbe felvétehetik, avagy írásba foglalva beadhatják, mely határidő lejártával a netakini igények csakis annyiban vétetnek tekintetbe, mennyiben jóhiszemű harmadik személyek az által sérelmet nem szenvednének.

A kézdívasárhelyi kir. törvényszék telekkönyvi hatóságának üléséből 1883. márczius 6-án.

Sz. 168. — 1883.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. Járásbírószág, mint tkvi. hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a „Ferenz József“ kórház-alap végrehajtónak barostás Kocsis Elekné végrehajtást szenvedő elleni 210 frt tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. Járásbírószág területén levő Léczfalva község határában fekvő, a léczfalvi 340. sz. tkvben A + foglalt 540., 1263., 1288., 1856., 3347., 3686., 4107. hr. sz. a. 381. sz. tkvben A + 884., 1000., 1168., 1948., 1949., 2190., 2330., 2617., 2677., 2827., 3476., 3547. sz. alatti ingatlanokból adós tulajdon járandóságára az árverést 686 frt 75 krban, ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. év június hó 5-ik napján d. e. 9 órakor Léczfalva község házában megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikiáltási áron alól is, el fognak adni.

Arverezni szándékoznak tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kovácsnai kir. Járásbírószág, mint telekkönyvi hatóság 1883. február hó 12-ik napján.

Alattirtnál többféle, a legjobb fajtákról nemesített s mégis bővön termő 2—5 éves

téli alma- és körte-oltvány

jutányos áron eladó.

Futásfalva, 1883. márcz. 20-án.

Demény Dénes,
futásfalvi kántor-tanító.

A Győrbiro Lajos-féle ház (K. Vászárhelyi) a szolgabírói hivattal szemben udvarral, istállóval és kerttel együtt egy vagy több évre haszonbérbe adandó.

Értekezhetni lapunk kiadóhivatalánál.

Figyelmeztetés.

Az általánosan ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalalú kiténtett sósorszesz-készítményem — keletdőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kérem nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyezve azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamránál.

A SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl:

csuzos szagattás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, benuások stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fognak fényt elősegíti, a foghust erősíti és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e szer fejmosásra is a hajidegek erősítésére, a fejkörpa-képződés megakadályozására és annak eltávolítására.

Ára egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.

Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva, minden üveggel ingyen mellékeltek.

Brázy Kálmán,

Budapestben, IV. kerület, muzeum-körút 23. sz.

Kapható K. Vászárhelyt: Benkő Gyula Ifj. Jakab István, Csizsár M., Kovács K. és Tócsák Bálintnál.

Sepsi-Szentgyörgyön: Benkő testvérek, Haurik és Salamon, Csutak Péter és fia, Zsigmond K., Ötvös Pál, Zsigmond K., Kozma Károly, Adám Henrik, Sora és Nagynál. Előpatak: Goldstein Józsefnél.

1216. szám 1883.

Csödhirdetmény.

A kézdívasárhelyi királyi Törvényszék részéről közzétetik, hogy cégezett s törvényesen megalakult kézdívasárhelyi II. temetkezési egyesület, mint hitesszövetkezetnek bárhol találató ingó és — Horvát-Szlavonország kivételével — a magyar állam területén levő ingatlan javaira a csőd megnyitattott

Csödbiztosul Boecskor Mihály törvényszéki bíró, tömeggondnokul Dr. Pethő József, helyettesül Bánffy Zsigmond ügyvédek nevezettek ki.

Felhivatnak mindazok, kik az általános csödtörvény ellen, mint hitelezők, igényt támaszthatni vélnék, hogy ebbeli igényeiket 1883. évi május hó 10-ik napjáig bezárólag, mint a követelések bejelentésére kitűzött határidőig, ezen kir. törvényszéknek az 1883. évi június hó II. esetleg következő napjaira délelőtt 8 órára e törvényszék helyiségeibe kitűzött felszámolási tárgyalás határnapjain leendő megállapítás és osztályozás végett az 1881. XVII. törv. czikkben kijelölt joghátrányok terhe mellett a csödtörvény ellen az idézett csödtörvény 126—129. §§-ában foglalt rendeletei szerint az esetben is bejelentés, ha igényeik tekintetében külön per volna folyamatban.

Felhivatnak továbbá a zálog- és megtartási joggal bíró hitelezők, hogy az általuk szerzett jogot a tömeggondnoknak jelentsék be s az általuk birt dolgokat a tömeggondnok felhívására megbeeslés végett mutassák fel.

Azok, a kiket elkülönítési, visszakövetelési vagy külön kielégítési jog illet, figyelmeztetek, hogy a mennyiben jogaikat nem érvényesítik, azok a csödtörvény értékesítését és felosztását gátolni nem fogják.

Végre a csödhitelezők felhivatnak, hogy 1883. évi június hó 18-ik napján, mint e czélra kitűzött határnapon, délelőtt 8 órakor a törvényszék fennkített helyiségében, a csőd-választmány megválasztása végett, a hitelezői minőségüket igazoló okiratokkal ellátva jelenjenek meg.

Kelt Kézdívasárhelytől 1883. évi márczius hó 21-ik napján.

A kézdívasárhelyi kir. törvényszék, mint csödbírószág.

— Fejszével vágotta hasába. Csikszentmihályi ifj. Kopacz Lajos nem igen jó viszonyban él a feleségével. Történt a múlt héten, hogy az asszony pakolni kezdett hazulról, míg az ura a kocsmában ivott. Az urának hírül vitték s haza menvén, az asszonyt fejszével elkergette az udvaráról s megingt visszatért a kocsmába. A fejsze karjára levén akasztva, midőn a kocsmába visszatért, Szabó László ott iddögölő falubelivel összeszólalkozott s Szabóhoz olyan szerencsétlenül vágott hozzá a kéznél levő fejszével, hogy hasán egy arasznyi mély sebet elvett. A vizsgálat foly Kopacz ellen.

— Alcsernátoni ifj. Makó János molnár az ottani patakon jeget vágván, nehézkör érte s belesett a megáradt patakba. Hulláját keresik, de eredménytelenül.

— Alcsernátoni Farkas Ignác kis leánykája, Irén, f. hó 28-án meghalt. Béke poraira!

— Talált tárgyak. A k. vásárhelyi nőegylet által rendezett két utolsó estélyen a tánczeremben találtattak a következő tárgyak: egy könyv (Petőfi Sándor összes költeményei), egy barna téli kendő és egy himzett selyem harisnyakötő. Ezen talált tárgyak a rendőrségnél átvehetők.

— Maros-Vászárhelyt — írja levelezőnk — husvét harmadnapján az Arany János szobor javára Sándor Kálmán indítványra és kezdeményezésére folytán házias jellegű táncestélyt rendeztek, a melyet a közönség „Arany-estély“-nek nevezett el és a mely minden tekintetben fényesen sikerült. A városi és vidéki előkelő közönség, az arisztokratia ép úgy, mint a középosztály igen szépen s a legszebb hölgyek által volt képviselve. A négyeseket 48 pár tánczolta. A rendezőség azon igyekezete, hogy a táncestély házias jellegű legyen, annyiban sikerült, hogy kedélyesség és fesztelenség jellemezte ez estélyt; de az öltözkében az egyszerűséget a háziasságot a hölgyek egy része mellőzte és báliasan, talán kissé igen is fényesen jelent meg; de dícsérettel és elismeréssel kell felemlitenünk, hogy sokan voltak, a kik egyszerűen, háziisan jelentek meg. A tiszta jóvedelem a száz forintot meghaladja, a mi az Arany János szobor javára fog felküldetni. A szép eredmény létrehozásában legnagyobb érdeme a bizottság elnökének, gr. Lázár Gerőnek van, a ki, mint arisztokratiának a közigyök és hazafias mozgalmak iránt élénk érdeklődést tanúsító derék tagja, nemcsak egész készséggel állott a rendező bizottság élére, de széles összeköttetésinél fogva a táncestélyre sokakat megnyert s az „Arany-estély“ sikerét már előre is biztosította. Oly szép táncestély volt ez, a mely a farsangi mulatságokkal is kiállotta a versenyt és minden tekintetben fényesen sikerült.

Irodalom.

Megjelent az „Önügyvéd“ 21-ik füzeté. Irta Knorr Alajos, kiadja ifj. Nagel Ottó Budapesten, a nemzeti színház bérházában. E füzetben a szerző be-

fejezi a sajtóügyi eljárás ismertetését, és áttér a közigazgatási beadványok tárgyalására, s legelőbb is ismerteti a községi kötelekbe való felvétel feltételeit és módjait, azután közli a magyar állampolgárság megszerzésére és elvesztésére, úgy az utazási engedélyekre vonatkozó szabályokat; tárgyalja a vallási ügyek körül az áttérést, a vegyes házasságból és házasságon kívül nemzett gyermekek viszonyát, a vallásfelekezetek egyházi szertartásait, ünnepeit, temetkezését és segélyezéseit illető szabályokat; közli a népiszkolai közoktatásra vonatkozó törvényes intézkedéseket; ismerteti a védkötelezettségre vonatkozó szabályokat, és különösen tárgyalja a fegyveres erő alkatrészeit, a szolgálati kötelezettség tartamát, a hadsereg kiegészítésének módjait, a hadseregbe léphetés kellekeit, az ideiglenes mentesség eseteit, az önkéntes belépés módját, az egyéves önkéntes szolgálatra, a sorozás idejére, az elbocsátásra és honvédségre vonatkozó intézkedéseket, ismerteti a hadmentességi díjakat illetőleg alkotott legújabb szabályokat. E dus tartalmu füzet ára 30 kr.

Szerkesztői izenetek.

Dudás F. Nyujtód. Térhiány miatt jövő számbunka kellett hagynunk.

A brünni kis lutri.

Huzás márczius 28-án.

39. 65. 16. 67. 25.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és érték-tőzsdén.

Márczius 30-án.

Magyar aranyjárdék	120.30
Magyar vasuti kölcsön	135.75
M. keleti vasuti államköt. I. kibocs.	91.52
M. keleti vasuti államköt. II. kibocs.	110. —
M. keleti vasuti államköt. évi 1876 96. —	96. —
Magyar földterhermentesítési kötvény	98.75
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	97.50
Temes-bánati földterh. kötvény	98. —
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	97.25
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	98.25
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99. —
Magyar nyereség-sorsjegy kölcsön	97.75
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	116.75
Osztrák járadék papírban	78.40
Osztrák járadék aranyban	78.75
1860. államsorsjegyek	87.50
Osztrák-magyar bankrészvény	131.25
Magyar hitelbank-részvény	830. —
Osztrák hitelintézet-részvény	327.80
Cs. és kir. arany	5.62
20 frankos arany	9.47
Német birodalmi márka	58.45
London (2 havi váltókért)	119.55
Magyar papírjárdék	87.90

Felelős szerkesztők:

T. Nagy Imre, Dr. Kádbó Ferenz,

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Piaczi árak

	Kézdi-Vászárhely márczius 29.		Csik-Szereda márczius 28.		Sz. Udvarhely márczius 9.		Gy.-Sz.-Miklós márczius 17.	
	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza) tiszta	7	10	7	50	7	10	7	50
) elegy	5	80	—	—	—	—	6	—
Rozs) tiszta	5	20	5	50	5	60	6	50
) elegy	4	—	5	—	4	—	6	—
Arpa) tiszta	—	—	3	—	4	50	6	—
) elegy	—	—	—	—	—	—	5	—
Zab	2	60	1	50	3	50	6	—
Törökbuza	4	90	6	—	6	40	3	—
Kása) köles	10	—	10	50	—	—	8	—
) árpa	—	—	—	—	—	—	—	—
Borsó	6	—	5	60	—	—	6	—
Lenese	8	—	—	—	—	—	—	—
Fuszulyka	5	—	6	50	5	—	6	25
Lenmeg	—	—	—	—	—	—	9	—
Kendermag	—	—	—	—	—	—	—	—
Bükköny	—	—	—	—	5	—	—	—
Pityóka	1	60	1	25	3	50	2	25
Marhahus	—	36	—	32	—	40	—	36
Disznóhus	—	40	—	44	—	48	—	48
Juh-hus	—	—	—	—	—	—	—	28
Szalona	—	80	—	80	—	72	—	70
Fagygyu	—	32	—	—	—	36	—	38
Malacz	1	60	1	50	—	—	1	10
Lud	1	10	1	—	—	—	—	90
Réce	—	45	—	—	—	80	—	65
Bárány) fejtér	2	20	2	—	2	50	2	50
) fekete	3	50	3	—	3	—	3	75
Egy pár csirke	—	60	—	—	—	—	—	56
10 tojás	—	15	—	15	—	13	—	15